Szentes, 1887. augusztus 13. 33. szám. Tizenhetedik évi folyam.

Előfizetési árak:
Egy évre . . . . . 4 forint.
Fél évre . . . . . 2 forint.
Negyed évre . . . . 1 forint.

Szerkesztőség:
Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU HETI KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve
a lap egy oldala 18 helyre van beosztva. Egy hely ára bélyegdij nélkül 90 kr. Bélyegdij minden beiktatástól külön 30 kr.

Nyilttér-ben
minden egyes sor közlése 30 kr.
Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen minden szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
SIMA FERENC.

Egyes szám ára 8 krajcár.

Szentes, 1887. aug. 12.

E lap két előbbi számában azon legidőszerűbb kérdéssel foglalkozik, hogy az ez évi bő gabnatermést miként tehesse a gazda magára nézve s érdekeinek teljesen megfelelő értékessé? Miként kerülheti ki a gazda, hogy kitűnő minőségü termését ne kelljen eddig soha nem tapasztalt alacsony árakon elprédálni?

Az eziránt adott tanácsokat jóknak s a gazdára nézve nagyon üdvösnek; de Szentesen, s egyátalában az apróbb gazdák közt kivihetetlennek tartom, s igy bármily érdekkel olvastam is az adott tanácsokat és bármily hasznosaknak tartsam is azokat földmivelő közönségünkre nézve, nincs meg azoknak a realis értékök; mert nem lesznek keresztülvive.

A mi gazdáink ugyanis azt meg nem teszik, hogy gabonájokat Bpestre vigyék közraktárba, hogy az ezen közraktározással járó, kétségtelenül nagyon előnyös speculatió utján igyekezzenek a magok helyzetén segiteni. — Ehez az üzleti élet iránti bizodalomra, érzékre van szükség, aminek mi nagyon is hijával vagyunk. — A mi gazdáink még nem vállalkoznak arra, hogy buzájokat a városból kiszállitsák és — speculatiónális szempontból — idegen kezekre bizzák hónapokon át gondozás végett. — Ehez utánjárás, bizalom és üzérkedési szellem kell, mi pedig még nem vagyunk ott!

Ezzel éppen nem azt mondom, hogy ezeknél fogva az adott tanácsok meddők. — Nem, mert azt föltétlenül helyeslem, hogy a gazda kitartson, s bevárja az árak emelkedését; amennyiben azonban ezt nem teheti meg másként, mint ugy, ha a gabonájára kölcsönt vesz, hát ezért a kölcsönért ne a pesti magyar leszámitoló bankhoz forduljon, mely bank a közraktározást eszközli, hanem forduljon ezért a Szentes-Vidéki takarékpénztárhoz. Ezen intézet, mint az, éppen ezen lap hasábján annak idején nagyon meleg hangon volt ajánlva, ad kölcsönt a gazdának terményre. — S igy azt a kölcsönt, melyet a gazda a közraktározás utján akar a magyar leszámitoló banknál elérni, eléri itt is, egy helybeli pénzintézetnél, s nem kell neki ezért Pestre menni s meszszebb terjedő bizalmi kérdésbe bocsátkozni.

Ebben akartam a gazdáknak adott tanácsokra észrevételemet megteni.

Egy gazda.

* * *

Készséggel közöljük ezeket az észrevételeket, s örülünk rajta, ha a gazdaközönség tanácsunknak bármi uton érvényt szerez saját jól fel fogott érdekében. — A mi fölszólalásunk legfőként odairányul, hogy a gazda ne siessen termésének még tul fölöslegétől se megválni; mert az árak még nem normalisálódtak. — A malmok és kereskedők még egyátalában nem bocsátkoztak nagyobb vásárlásokba. Ők tartózkodnak. Várják a termés teljes eredményét; tehát várja ezt be a gazda is.

A levegő különben is tele van komor fellegekkel. A bulgár-kérdés most a kenyértörés pillanatát érte el. — Ki tudja, hogy lesz? tehát a gazda tartsa ki magát. Veszteni valója nincs. Hogy a közraktározás az egyedüli módja a gazda józan spekulátiójának érvényesitésére, az előttünk bizonyos; mert, ha az a termény a közraktáron van, akkor minden percen készen áll arra, hogy a legjobb áron azonnal eladható legyen, miről itt helyben szó sem lehet; másodszor a magyar leszámitoló bank $4\frac{1}{2}$ %-os kölcsönt ad, s nincs a gazdának gabonájával tovább semmi gondja. Ezt egy helybeli pénzintézet nem nyujthatja. Kétségtelen azonban, hogy a Szentes-Vidéki takarékpénztár nagy szolgálatot tesz a gazdaközönségnek azzal, ha terményére kölcsönt ad és okosan teszi mindenki, ha — a jobb árak biztos reményében — ezen kölcsön eszközlésével kisegiti magát és vár.

Az árak már most is lendüli kezdenek. Tehát a gazda várjon! ⊙

Béka, egér-harcz.

Kanikullában, mikor a meleg megzavarja sok ember agyvelejét, minden szabad össze-vissza firkálni. A hőség komoly, kitartó gondolkozásra sok embert képtelenné tesz és éppen azért, ezen időszakban legszivesebben olvassa el az ember a muló örömeket nyujtó sajtó-excentricitásokat, ujságkacsákat és a bolondgombákat, melyek ilyenkor ugy a fővárosi, mint a vidéki sajtóban bőven teremnek.

Az olvasók ezen idényszerű szórakoztatását most egész hivatással kultiválja a kis „Mindszent". Vezércikkeket ir a Kurca vizének leeresztése ellen, s annyira bele birja a kanikullai észjárásba hajtani a jó mindszentieket, hogy ezek meg a fővárosi lapokba irkálnak azon közegészségügyi merénylet ellen, melyet a társulat a Kurca vizének leeresztése által Szentes, Szegvár, Mindszent közegészsége rovására elkövet.

Tessék mulatni, itt közöljük a mindszenti cikkezéseket szóról-szóra:

„A Kurca, — mely Szentes város Szegvár s Mindszent nagy községek mellett vonul el, — valamikor folyóviz volt, a Körösből eredt s Mindszentnél ömlött a Tiszába. A védgátak emelésekor, szóval a töltésezési rendszer étetbeléptével az ötvenes években a Körösből kiágazásánál, valamint a Tiszába ömlésénél gátakat emeltek, mi által a kellemes vizű Kurca állóvizzé lett. Ez ellen nincs szavam, mert a védgátak emelése szükségessé tevé a Kurca eltöltését is.

A Kurca, mint állóviz, kifogás alá nem is eshetett. A gazdálkodás különféle ágaiban, minő a dohánytermelés, kertészet, állattenyésztés, kitűnő szolgálatot tett s a közegészségnek nemcsak kárára nem volt, sőt arra üditőleg hatott, a mennyiben a mellette lakóknak fürdőül szolgált, vize mindig tiszta volt, mit az igavonó barmok itatására is lehetett az év minden szakában használni.

Igy is maradt ez mindaddig, mig 1885-ben a Kurca torkolatára zsilipet nem emeltek.

Mult évben aztán megkezdődött a zsilip-épités. A Kurcát lecsapolták, még pedig nyáron, midőn legnagyobb volt a hőség. A vizlecsapolás a környék gazdálkodási s közegészségi ügyének a legnagyobb kárára volt.

Vannak ugyanis a Kurca-mentének egyes pontjai, hol nagyban üzik pl. a konyhakertészetet s mi természetesebb, minthogy e gazdasági ág csak viz közelében üzhető kellő sikerrel s azok, kik negyven forintot fizetnek a Kurca melletti földekért évi haszonbért, csak ugy prosperálhatnak, ha kezökügyében van az öntözésre szolgáló viz, ellenben alábbszáll a veteményföld értéke, melynek öntözése vizhiányban vagy épen nem, vagy csak nagy bajjal eszközölhető.

Sokat vesztett a viz leeresztésével a gazdálkodásnak egyébb ága is, sokat a jószágtenyésztés, de legtöbbet szenvedett a *közegészségügy*, mert a halak tömegesen hullottak el, kiálhatlan bűzt terjesztve több dűlő földnyire; a méternél vastagabb iszap kipárolgása meg nagyban inficiálta az egész környék jó levegőjét.

S mindez akkor történt, midőn a kolera a szomszéd Szegeden pusztitott; akkor, midőn egész pedantériával törekedtek a kolera elleni óvó-szabályoknak érvényt szerezni, midőn a községekben még a legcsekélyebb veszélyt sem rejtő szemetet is eltávolitani siettek, — mondom — ugyanakkor a Kurca valóságos miazma-teleppé szabályozódott.

Több rendbeli felszólalás után azt gondoltuk, hogy lesz az irányadó körökben annyi tapintat, hogy a jövőben respektálni fogják a környék közegészségügyi érdekeit s csupa emberbaráti szeretetből óvakodni fognak ama jó levegő megmételyezésétől, melyhez, azt hiszszük, feltétlen jogunk van.

De hasztalan volt a felszólamlás, süket fülekre talált a legjogosultabb panasz is. A tavalyi eljárás ez idén ismétlődött. Lecsapolták a Kurcát ismét, még pedig kánikullában, mikor már rajtunk ütött a tropikus hőség.

Az iszap felett hevernek ismét az ernyedésnek indult halak, rákok, csigák stb.: a vastag iszap dögletes levegőt áraszt szét, annyira, hogy a Kurcameder közelében tartózkodni sem lehet a megbetegülés veszélye nélkül.

Oly eljárás ez, melyet nem lehet kellőleg kvalifikálni; ez annyival inkább zokon esik nekünk mindszentieknek, mert községünket oly levegő környezte mindig, mely soha kifogás alá nem eshetett. E század legnagyobb epidémiái alatt is községünk alig számbavehető csekély áldozattal menekült meg. Itt fekszenek most a község közvetlen közelében az ujabban keletkezett kubikgödrök is, mikből a védőgát emeltetett, abban is rodhadnak a vizek, halak, miket a szárnyasok fölemészteni nem képesek. De végre is, e gödröket a község alul el nem fujhatjuk, s mint szükséges rosszat, türnünk kell, hogy tanult emberek képesek legyenek egy egész környék levegőjét megrontani az által, hogy a viz lecsapolását épen kanikullában s hozzá a legnagyobb dologidőben eszközlik, midőn ember s állatnak egyaránt a jó levegőre s üditő vizre oly égető szüksége van."

Hát nem mulatságos ez? De igen, mulatságos: mert nagyon hasonlít Csokonai Béla egérharc cimű comicus eposzához.

Canicullai mulatságnak ez is jó!

— **A kistiszai zsilipszakadás** tárgyában — mint azt lapunk mult számában már jeleztük — a helyszini műszaki vizsgálat f. hó 5-én vette kezdetét, s tartott három napig, mely időn át társulatunk elnöke: gróf *Károlyi* Tibor mindvégig jelen volt a vizsgálatnál, s tekintélyének teljes sulyával befolyt arra, hogy a vizsgálat irányzata mindenben a pártatlanság bélyegét hordja magán. Ez a vizsgálat igazolja fényesen, hogy mily óriási előny az erre a társulatra, hogy most egy gróf Károlyi Tibor áll az érdeltség élén.

A vizsgálatnál *Ludvig* János ministeri tanácsos elnökölt. — A kormány műszaki közegei voltak: *Wallnd* osztálytanácsos és *Münszberger* főmérnök. A társulat részéről az elnökön kivül *Fekete* főigazgató, *Garzó* Imre választmányi tag, *Hajdu* Gyula, a torontáli társulat főmérnöke és *Reöck* Iván, helyettes főmérnök voltak jelen.

Érdekes, hogy a vizsgálathoz a felfüggesztett társulati hivatalnokok nem voltak megbizva, se kihallgatva.

A vizsgálatnál mindenekelőtt a zsilip alját képező pillotázás vétetett figyelem alá. — A terv szerint 5 méteres pillotákat kellett volna a beton alá verni; a bedőlés következtében kimosott pilották megmérettek és legnagyobb részben $3\frac{1}{2}$ és 4 métereseknek találtattak. Tekintve, hogy a zsilip alja teljesen futóhomok s igy csakis az által lehetett volna megkötni, hogy ha a pilották a lehető teljes mélységig leveretnek, s mivel erre még 5 méteres pilotta is kicsi, igy $3\frac{1}{2}$ és 4 méteres pilottázás mellett a zsilipnek nem volt meg a kellő fundemantuma, ugy hogy annak — a szakértők véleménye szerint — ily alapozás mellett a legkisebb viznél összekellett dőlni.

Hogy a tervbe vett 5 méteres pillották helyett csak $3\frac{1}{2}$ és 4 méteres pillották veréttek le, ez onnan van, hogy a pilották nem menlek le 5 méterre és a kimaradt részek levágattak. — Ez a körülmény azonban a fölülvizsgálatnál nem volt konstatálható, mert nem volt pilottázási napló vezetve. A katasztrófa e szerint első sorban az alapozásra vihető vissza; mert itt az a rendkivül nagy hiba is el lett követve, hogy az alapból a viz kör szivattyuztatott és a szivattyuzással nagyobb menyiségű homok lett kihuzva, mi által a különben is gyenge alap rendkivül meglapult, ugy, hogy ezzel biztos ut lett nyitva a gyenge pilottázás mellett az alámosásra. Annyi constatálva lett, hogy az alámosás következtében a viz először is az előágyazás (Tisza felől a kapu előtt) alatt szakitotta föl a betont, s ezt nyomban követte a zsilip összeomlása, mely egy oly föld alatti müvelet következménye, amelyet a legszigorubb felügyelet mellett sem lehetett volna észrevenni, s igy a katasztrófa egy, a zsilip biztositására épitett körgát nélkül, semmiféle experimantatióval el nem lett volna kerülhető.

A zsilip romjai kiássattak és több pontról lefényképeztettek, hogy a romok fekvéséből is lehessen az összeomlás okait a következtetni. A vizsgálati jegyzőkönyv fölvétetett, a látlelet fölvételével a szegedi folyammérnöki, hivatal és a főigazgatóság bizatott meg. Hajdu Gyula főmérnök külön momorendumban is ki fogja fejteni véleményét a zsilip összeomlás okáról.

Pótköltségvetés.

Gymnásiumunk épitése folytán a folyó évre kirótt összeg kevés lesz a városi kiadások fedezésére, s a hiányzó 14,696 frt 63 krról pótköltségvetés utján fog a városi képviselőtestület gondoskodni.

E pótköltségvetést a városi tanács közszemlére tette, hogy a legközelebb tartandó városi közgyülésig, amikor az tárgyaltatni fog, azt minden képviselő megtekinthesse, s esetleges észrevételeit rá megtehesse.

A gymnásium épitési költsége tudvalevőleg 36,000 frtban volt előirányozva; de az összeg csak akkor lett volna elég, ha a gymnásiumot a város nem a Cakó-féle telekre épiti, hanem oly helyen, hol az épitést a telek szerencsétlen fekvése és terepviszonya meg nem drágitja 15—16 ezer frttal. Igy azonban az összeg kevés; mert a gymnásiumot 36 ezer frt helyett 51,527 frt 58 krért épitik.

E pótköltségvetést, mely az ez évi házipénztári kirovást adóforintonként 10 krral fogja emelni, nem pusztán a gymnásium épitésénél fölmerülő költségtöbblet teszi szükségessé; mert a gymnásium épitésénél fölmerült 14 ezer frt költségtöbbletet nagyon szépen fedezné, a gazdasági iskola épitésére fölvett és beszedett összeg és a ref. egyház részére eladott tégla költségvetés keretén kivül bevett ára, 4382 frt 76 kr; hanem szükségessé teszi a pótköltségvetést több rendbeli oly kiadás, melyek 3 év óta a költségvetés keretén kivül merültek föl.

Ezekre teljes fényt vet *Kovács* Pál, városi számvevő jelentése, mely indokolásul szolgál a költségvetés mellett.

Ez az indoklás igy szól:

A gymnasium épitéséhez tényleg fedezetül szolgál:

1. Az 1884., 1885. és 1886. évi költségvetések keretén belül tényleg mutatkozó bevételi többlet 1,211 frt 71[50] kr, mely összegnek honnan eredő igazolására a 2 ·. alatti hivatalos kimutatást és az 1884., 85. és 86. évi zármérlegek másolatát csatolom.

2. A községi adó cimen a városnak egyeseknél kint levő követelése 1886. év végén 43,832 frt 19 krban vezettetik, ebből az összegből azonban részint már eddig megtörtént, részint foganatba veendő tanácsi intézkedésekkel legalább ¾ rész ugy a törölt királyi adók után törvényszerüen leiratni fog, továbbá pedig behajthatlanság cimén egyesek nevéről szintén töröltetik. Határozottan ez idő szerint megállapitani lehetetlenség még, hogy ebből az összegből mily összeg az, a mely biztos bevételül mutatkozik; a 3 ·. alatt csatolt hivatalos kimutatás szerint azonban 10,000 frt és ebben az évben pedig 5000 frt behajtható lesz, s igy ezt fedezetül minden kétséget kizárólag bátran fölvehetjük: 5000 frt.

TÁRCA.

Második Szibéria.

(Folytatás.)

Kigyózva vezetett utunk a keskeny Boszna folyó mentén, s két oldalt óriás falakat képeztek a mindinkább magasló hegyek, melyek meredek oldalán bosnyák fiu őrzi a reá bizott kecskenyájat s minden gond nélkül fujja 3 krajczáros furulyáján az ő egyhangu nótáját. A kisebb és nagyobb állomásokon rongyos bosnyák fiuk gyümölcsecsel; piszkos török fiuk fekete kávéval kinálják az érkező utasokat, itt-ott egyes bosnyák lakok láthatók az ő teljes rondaságukban, majd ismét egyes török épületek tünnek szemeink elé; mély hegyszoros vagy magas hegytetőn unalmas magányban, melynek lakói a pók életmódjára emlékeztetnek bennüket ő elzárkózottságukban.

Égtem a vagytól Szarajevót láthatni, daczára, hogy el tudtam magamnak képzelni Szarajevó szépségét.

Délután 5 órakor érkeztünk meg, Az indóháztól majdnem az egész város egyszerre belátható, mely lomhán terül el egyik hegylábtól a másikig. A füstös, fekete háztetők között itt-ott cserepelt háztető kis láthatók, melyek valószinüleg a 78-iki okkupációnak köszönhetik ujjászületésüket. Mindezek között mint óriások tünnek elő a tiszti és állami hivatalnokok legujabb házai, továbbá a csinos kaszárnyák s más állami épületek.

Ennyit lát az ember a főváros szépségéből az első tekintetre, s többet talán még a tizedikre sem. Harmadnap hátunkra szedtük bornyuinkat, s tábori felszereléssel és 70 db. éles tölténynyel ellátva, kiindultunk Szerajevóból.

Nagy szomoruság fogott el s önkéntelenül eszembe jutott a dal, mely azt mondja:

„Verje meg az isten a mészáros bárdját,
Mért vágta rövidre a kis borju lábát?
Most már a kis borju nem mehet a sárba,
Igy szorult a szegény bakancsos hátára.“

Még jóformán ki sem értünk a városból, már is meredek hegyet kellett másznunk. Éhgyomorra nagyon jó, gondolám.

Hegyre fel s onnét le, ilyen volt utunk. Emlitesre méltók a gyakran előforduló kristály tiszta vizű források, melyeknek faragott kövekkel csinosan kirakott homlokzatán a forrás neve, mint pl. Rudolfs-Quelle. Stefania-Quelle olvasható. A tájék regényességéről vajmi keveset jegyeztem fel, bárha az órisi fenyvesek, s a különféle változatos alakban csoportosuló meredek sziklák gyakran igen meglepő képet tüntettnek is szemünk elé; de a tisztelt olvasó — feltéve, hogy már „szolgált“ Boszniában, mint katona — tudhatja nagyon jól, hogy a legregényesebb tájék is elveszti regényességét, ha a „czakk és pakk“ nyomja az ember vállát.

Első napon 18 km. utat tettünk Pale-ig, hol 6 szakasz állomásoz. az 50-ik ezredből Az egész falu 1 kaszárnya, 2 kantin és négy düledező bosnyák házból áll. — Másnap 24 km. utat tettünk Práca-ig, hol 2 század van elhelyezve. Práca a többi bosnyák falvakhoz képest csinos, melyet leginkább a kaszárnya tesz azzá és a katonaság élénkké. A hegy oldalban, mintegy 10 percznyire a kaszárnyától, van egy kis savanyuviz forrás, melynek vize hasonló a szódavizhez. A tiszt urak borral, a bakák bor helyett isszák, pénzbe nem kerül s azért is olyan közkedveltségű, hogy gyakran fenékig kimerik.

Másnap tovább folytattuk utunkat Garázda felé. Már korán reggel gyanitottuk, hogy ma roppant meleg lesz a boltos legényekre, meg a kávéházakban csibukozó nagyhasu törökökre. 9 órakor d. e. értünk a hegylábhoz, honnét az országut, mint óriás kigyó, tekergődzött fel s mintegy 12 hoszu kanyarulatot téve a csucsig. Ilyen helyeken aztán csak a baka a győztes, mert mig a postakocsi az első kanyarulatot teszi, addig a baka régen a 3-ik kanyarulatnál jár, s szánakozólag néz le az alant unalmasan döczögő kocsira. 11 órakor végre elértük a csucsot, honnét láthatók voltak a távolban kéklő óriás hegységek s helyenkint hóval boritott bérczei. Utunk innen folytonosan lefelé vezetett, még pedig oly veszedelmes meredeken, hogy az ember gyakran egyes cserjéknek kőszönhette, hogy le nem gurult, mint egy lavina. Másfél óránál tovább tartott ezen meredek utunk s néha óranegyedig is önkénytelen szaladásnak voltunk kitéve, pedig oly jól esett volna már egy kissé fölfelé mászni, de utunk folytonosan lejtőn vezetett. Ezen a napon nagyobb utat tettünk, mint az előtte való két nap együttvéve.

Utunk innen Cajnicza-ba vezetett, hol megérkezésünkkor tudtunkra adták, hogy ne merjünk elindulni fedezet nélkül; de mi, bizva erőnkben, nem vártuk be az értünk jövő fedezetet s másnap anélkül indultunk el. Megérkezve Metálkára, hol az 50-ik ezred 2 százada van állomáson, a sorompó tul oldalán megpillantám a magasra felhuzott félholdas zászlót. Ez itt Novibazár határa, ugyanitt egy szakasz török katonaság is van, melynek ruházata nagyon hasonlit egy megszőkött, darócz-öltönyű fegyenczéhez, mig tisztjei hasonlóan néznek ki egy kicsapott finánczhoz.

(Folyt. köv.)

3. A gymnásium épitéséhez szükséges téglaanyagok áráról és pedig 748,752 faltégla után 10,108 frt 15 kr; 88,920 drb kuttégla után 1289 frt 34 kr.; 26,356 drb cserépzsindely 279 frt 27 kr.; 360 drb öblös cserép 7 frt 63 kr. Összesen 11,684 frt 39 kr.

4. Az 1887. évi költségvetésbe fedezetül erre a célra fölvétetett és kirovatott 11,461 frt 99 kr.

5. A Cakó-féle háznak 1886. évi junius hónaptól 1887. április 24-ig bérletéből befolyt 135 frt 50 kr., a melyet a 4 ·|. alatt pénztári kimutatás igazol: 135 frt 50 kr.

6. A Vucsák-féle 5000 frt tőkéből megmaradt és a szentes-vidéki takarékban elhelyezve levő összeg és pedig tőke: 4076 frt 93 kr., ennek 1884. év május 13-tól 1887. junius 30-ig kamata 777 frt 66 kr.

Összesen 4854 frt 94 kr., a mit az 5 ·|. alatti átirat igazol.

7. 1887. évben eladatott tégla anyagok árából befolyt (432,350 darab után), melyet a 6 ·|. a. pénztári kimutatás tüntet ki: 4,382 frt 76 kr.

Összes fedezet 38,730 frt 94⁵⁰ kr.

Ezzel szemben tényleges kiadáásunk:

a) Jiraszek és Krausz vállalkozó cégnek fizetendő 51,527 frt 58 kr.

b) Benkó Kálmán tanárnak a tervkészitésért megszavazott 1700 frtból még általa föl nem vett összeg 900 frt.

c) Cakó Ignácnak a 8000 frtból még fizetendő 1000 frt.

Összesen 53,427 frt 58 kr.

Levonva ebből a fedezetül szolgaló 38,730 frt 94⁵⁰ kr.

Községi adókivetés utján fedezendő még 14,696 frt 63⁵⁰ kr.

A fentí kimutatásban közölt adatok között mindenesetre nem kerülte el a tek. tanács figyelmét az a körülmény, hogy az 1884—85. és 86. évi költségvetés keretén belül csak 1211 frt 71⁵⁰ kr. megtakaritás mutatkozik, holott tudva van, hogy az 1885. évi költségvetésben:

a) piac kövezésére felvétetett 3650 frt.

b) ugyancsak ez évi költségvetésben gazdasági tanintézetre 8255 frt.

c) az 1886. évi költségvetésben pedig gymnásium épitésre 10,000 frt.

Összesen 21,907 frt. s ez az összeg erre a célra fel nem használtatott.

Ezzel szemben azonban tudnunk kell azt, hogy az 1884—85. és 86. években a város terhére tényleg oly nagyobb kiadások is történtek, a melyekre nézve a költségvetésekben fedezetről egyáltalában gondoskodva nem volt. Ennek igazolására az évi zármérlegek tanusitása szerint is csak néhány nagyobb tételt emlitek, a melyek állitásom valóságát megerősitik. Igy a többek között:

a) az 1884. évi költségvetésben tégla épitésre kiadásul előirányoztatott 17,300 frt, tényleg kiadatott pedig 25,272 frt 35 kr. s igy fedezet nem volt 7975 frt 35 krra. (A mi e kiadási többletet tulajdonképen illeti, azt magyarázat nélkül is jól méltóztatik tudni, hogy e kiadás nem kidobott pénz volt s az a tégla anyagokban máig is meg volt, erre a tulkiadásra fedezetet tulajdonképen csak ez évi junius havában nyertünk, a midőn a ref. egyháznak és egyeseknek, a fenti kimutatás szerint 4382 frt 76 kr. értékű tégla anyagot adtunk át s ez összeg költségvetésben szintén nem volt fölvéve.)

b) Ugyancsak az 1884. évi költségvetésbe iskola és óvó-intézetre fölvétetett 13,944 frt, tényleg kiadatott pedig 18,354 frt 85 kr., tulkiadás itt 4110 frt 85 kr., mely összeg a polgári leányiskolánál nagy részben egy uj melléképület fölépitésére fordittatott.

c) Az 1885. évi költségvetésben elegyesekre, előre nem láthatókra fölvétett 4000 frt, e cimen tényleg kiadatott 6769 frt 38 kr.; tehát tulkiadás mutatkozik 2769 frt 38 kr.

Ez az összeg kitünő francia vendégeink fogadtatásához használtatott föl.

d) 1885. évben állami adóra fölvétetett 5503 frt 57 kr.; de tényleg kifizettetett 7193 frt 45 kr., tehát tulfizetés tétetett 1689 frt 88 kr.

e) Dőme József volt pénztárnok számadásainak megvizsgálásánál és a biztositásnál fölmerült és már tényleg kifizetett költség 3222 frt 82 kr.

Költségvetésbe tehát föl nem vétetett, de elköltetett összesen 19,768 frt 28 kr.

Költségvetésileg előirányzott, de iskolai célokra föl nem használtatott 21,905 frt.

Ezen pótköltségvetést észrevétel nélkül nem hagyhatjuk. Sok oly tulkiadás van itt felsorolva, melyeknek fedezetéről az előző évi rendes évi költségvetésben kellett volna gondoskodni. Örülünk, ha egyszer ezen, a multat illető költségvetési differenciák rendeztetnek s a költségvetés és a kiadások között az egyensuly helyreállittatik. Ily hibák, ha a számvevőség pontos nyilvántartást vezet, nem fordulhatnak elő, sőt nem is szabad, hogy előforduljanak. A jelenlegi számvevő feladata ez irányban a jövőt rendes kerékvágásba hozni. — A financiák ezen rendezési módját azonban, mely ezen költségvetésben javasoltatik, elfogadhatlannak tartjuk; mert a pótköltségvetés indoklásával fölhozott körülményekből az tünik ki, hogy 1884—1887-ig a városnál a költségvetés keretén kivül tett kiadások oly költségeket emésztettek föl, melyeknek — még a közgyülés másként nem intézkedett — érintetlenül kell maradniok. Ilyen a gazdasági iskola 8255 frt fölállitási költsége, és a piac kikövezésére felvett 3650 frt. — Ezeket az összegeket nem lehet a tulkiadások kontójára leszámolni; mert a város csak nem akar se a gazdasági iskola felállitásáról, se a piac kövezéséről lemondani! — Vagy legalább még ezt a város ki nem mondotta, addig csak az összegek értetlenül hagyandók. — S amennyiben ezek elköltettek, ezek szintén pótköltségvetésbe veendők. — Ez a dolog sora és rendje.

A magról.

Te igénytelen kisded mag, szerves porszem, tehetetlen semmicske .... s mégis te alakitottad át a földgömb hatalmas tereit. Szelidült társadalom, tudomány, müvészet, eszmék diadala virultak fel nyomodban. — A te nyomodban egyedül.

A nomád ember még nem volt egyéb, mint eszes fenevad. A kétlábu vadállat harca a négylábu ellen: ez volt az élet feladata. Mig Ceres áldott keze nem nyujtotta oda neki a kalászt, durva érzékeit a harc, a vérontás elégitette ki csupán.

A mag birtokában elhagyta a vadont, szabad, napsütötte rónát keresett, s elkezdett — dolgozni. Uj tengert alkotott a száraz földön, a rengő kalászok

A drága pénz.

— BESZÉLY. —

Irta: SIMA FERENCZ.

Folytatás. (20)

Anyám távozása után apám lépett a szobába, én kezemben tartottam a két arcképet, s azokat szemlélgetve, szeretettel és lelkemben némi aggálylyal gondoltam baró Barkócyra. Apám komolyan nézett rám, s midőn én őt észrevettem, azonnal letettem az arcképeket.

— A kiváncsiság tehát mégis erőt vett rajtad, — mondá apám.

— Igen, feleltem, azon föltett szándékkal, hogy ha apám véleményt kér tőlem, határozott visszautasitással felelek.

— Lásd édes gyermekem, — mondá apám szigoru arccal; de szelidült hangon — én boldogságod akarom.

— De csak nem véli ezt elérni azzal, hogy ilyen emberekhez adjon nőül? — mondám.

— S miért nem?

— Mert oly utálatos mindkettő. Irtózom tőlük.

— De hiszen egy arckép után még nem lehet irtózni senkitől. — Az arckép csak a külsőt adja vissza és sokszor ezt is rosszul; de hallgat azon lelki vonásokról, azon modor és tulajdonságokról, melyek egy embert kedvessé, feledhetlenné tesznek.

— Nekem ezek az arcképek eléggé hangosan beszélnek, — mondám komolyan. — És apám, azt is megmondom neked, hogy én bár zsidó nő vagyok, de zsidó férfihoz, ha oly szép lesz is, mint Adonis, és oly gazdag, mint Croesus, még akkor sem megyek nőül.

— Hátha leány maradsz?

— Maradjak inkább az!

Apám ekkor odalépett az asztalhoz és felvette onnan az általam odadobott arcképeket.

— De azt mégis megengeded, hogy ezek a fiatal emberek látogatást tehessenek nálunk, hogy alkalmuk legyen téged meglátni és neked is viszont módod legyen őket látva, választani közülök?

Mód nélkül haragudtam apámra ezért a beszédért.

— Tudod tata, — mondám apámnak, inkább kész volnék magamat megölni, hogysem ily nyomorék, csámpás néphez menjek nőül. — Soha! — kiáltám és azzal ki akartam menni; de apám megfogá kezem és mintha daemonom lett volna, mintha kinozni akart volna, oda tartá a két arcképet szemem elé, s azt mondá, hogy ezek a fiatal emberek rövid idő alatt látogatást tesznek házunknál, szivesen lásd őket; mert istenemre mondom, hogy ezek közül egyik férjed lesz.

— Soha! — Kiáltám és erőszakkal téptem ki magamat apám karjából, s rohantam ki a szobából; de anyám visszajött és feltartóztatott.

— Nem értem, — mondá anyám apámnak szemrehányólag, — hogy lehet csupa szeretetből üldözni az embernek saját gyermekét. — Nem értem.

Apám mosolygott s szeliden közeledett hozzám. — Ez a gyermek illetlen és rossz, — mondá.

Anyám meglátta apám kezében az arcképeket.

— Akarod látni? — kérdé apám.

— Oh nem, láttam már őket.

— Nos, mit szólsz hozzájok?

— Semmit, csak azt, hogy elég csunya két fiatal ember.

— Az egyik Wasser gyáros fia Bécsből, a másik . . . . .

— Nem vagyok rá kiváncsi, — vágott viszsza anyám.

— Pedig ez vőd lesz.

— Az, ha leányom hozzá megy.

— Én sirni kezdtem ujból; de azt hangosan és határozottan kijelentém, hogy: soha!

— No no!

— De nem értelek, — mondá anyám, — hogy lehet ilyeneket beszélni? Hiszen csak nem fogod leányodat erőltetni, hogy érzelme ellenére menjen férjhez? — És miféle idétlen tempó az én leányomat arcképpel szerettetni meg? — Ne sirj semmit, apád sokkal jobban szeret, hogy sem kidobjon az első embernek, ha az csupa szörny lesz is.

— No, azt nem teszem, csak ne lármázzatok az istenre kérlek; mert akkor már beteg vagyok. Láz fog el. Szeretnék valakit megbotolni s higyjétek el, hogy ez a valaki nem más, mint a ti bárótok. — Ez a gazember, szélhámos fickó, ki leányomat utóvégre is boldogtalanná teszi.

Apám nagyon haragosan kezdett beszélni, azért anyámmal együtt kivonultunk előle; de mindketten azon véleményben voltunk, hogy apámnak semmi oka nincs oly erős kifakadásra és haragra a báró ellen, ki még eddig semmit nem vétetett ellenünk, s kit én mentül inkább magam elé képzeltem való alakjában Wasser urat és társát, annál inkább szerettem, s vágytam, hogy most jőjjön és ragadjon ki a borzasztó helyzetből, melybe apám szerszélye sodort.

Pár nap mulva eljött hozzánk Wasser ur és azután a másik, kinek nevét nem mondta meg apám.

Arcképük után nem csalódtam. Egyik egy hórihorgas, görbe lábu, nagy orru, vállban erősen meggörbült, a másik egy kis kopasz, igénytelen fiatal ember volt. — Hozzám szerencsémre nem is igen szóltak, csak apámmal beszéltek az üzletről. — Dicsérték apám üzleti és gazdálkodási rendszerét és

tengerét. Megszerette a rögöt, megalkotta rajta a nyugalmas otthont, s vele a — hazát. Megtanult társra szorulni, egymáshoz simulni, s becsülni, szeretni egymást. S megszületett a társadalom. A vasból gyilok helyett ekét, sarlót csinált. Belátta, hogy élni harc nélkül is, s jól élni csak e nélkül lehet.

És a virulás végtelenné lett. Komor vadon helyén mosolygó mezők, kertek, falvak, városok keletkeztek. Mindegyre kellemesebbé, gyönyörteltebbé lett az élet. Az izletes, puha kenyér megszeliditette az ember erkölcseit, a nyugalmas élet eszméket érlelt agyában, s megnyitá előtte a haladás irányait. Ha oktalansaga olykor vissza is vetette a harc véres utjára, s elpusztultak a virágzó telepek, országok, birodalmak, ujra felásta a vérázott mezőt, s a *mag* ismét békét, jólétet hozott. A talizmán meg volt, — mindent visszaadott.

A dusan termő mag fölöslege fölkeltette benne a kereskedés eszméjét. Elvitte szomszédjához a fölösleget, s hasznos dolgokat cserélt be vele. Tágitotta látkörét, egymástól tanult, békés versenyre kelt, igényei szaporodtak, s létre hozta az ipart: a fejlettebb ipar a művészetet, s ez az eszmények fogalmát. Fokról fokra haladt, mig azza lett, a mi most; a föld legnemesebb alakja, egy égi eszmény megtestesülése.

A mag, az egyedüli biztos kincs, az ember vagyoni jólétének egyedüli alapja. A középkor büszke Hispániája amerikai tartományaiból milliárdokra menő aranyat, ezüstöt halmozott össze, s mégsem lett nagy és boldog. A földmivelés a népek valódi aranybányája, mert kifogyhatlan és örök.

E haza drága földe a legdusabb kincstár, rá vagyunk utalva. A földmüvelés legfőbb érdekünk. Fejlesszük ésszel, szorgalommal, lankadatlanul. Nemzeti jólétünk, hatalmunk első sorban tőle függ. Emeljünk kalapot a haza földének müvelői, mint az ország épületét tartó alapkövek előtt. *P. D.*

Világfolyása.

Uralkodónk és Vilmos német császár között e hó 6-án történt meg Gasteinban a találkozás. E találkozással különösen a német sajtó foglalkozik élénken s lelkesült cikkekben dicséri az osztrák-magyar-német szövetséget, különösen kiemelve annak az európai békére vonatkozó nagy jelentőségét, valamint Ausztria-Magyarország barátságának nagy értékét Németországra nézve. A liberális német lapok e mellett jobbadán Oroszország ellen forditják cikkeik élét s csaknem valamennyi arra a következtetésre jut, hogy Németországnak nem lehet és nem szabad megengednie, hogy a keleti kérdés Ausztria-Magyarországra nézve káros megoldást nyerjen.

A két uralkodó találkozásának pillanata mélyen meghatotta a jelenvoltakat. Vilmos császár abban a pillanatban, midőn az üdvözlő zajt meghallotta, lakosztályát elhagyta s uralkodónk elé ment. A folyosón kezet szoritottak s bizalmas barátsággal üdvözölték egymást, azután pedig a császár lakosztályába tértek. Itt megölelték és megcsókolták egymást, mely után király ő felsége karját nyujtotta az ősz uralkodónak. Vilmos császár mosolyogva nézett barátjának arcába s e szavakat mondá: „Nem hitted ugy-e, hogy még egyszer itt viszont láss.“ Ő felsége az ősz uralkodó jobbját megragadva, igy felelt: „Biztositlak, hogy e viszontlátás fölött rendkivül örülök. — Uralkodónk aug. 7-én távozott Gasteinból.

A legujabb és legfontosabb politikai hirt különben e héten is a bulgár kérdés szolgáltatta. Koburg Ferdinánd herceg ugyanis sok huza-vona után rászánta magát a Bulgáriába való menetelre, hová e hó 11-én már megis érkezett. S ezzel a lepésével a fejedelemnek a bulgár-kérdés uj, válságos stadiumba jutott, mit legjobban bizonyit a fejedelemnek a hatalmakhoz intézett következő jegyzéke:

„Hivatkozással a válaszra, melyet a szobránye küldöttségének adtam, szerencsésnek érzem magamat közölni, hogy Bulgáriába utaztam, hogy a nekem felajánlott trónt elfoglaljam. A bolgár nép hozzám intézett felhivásának tettem ezzel eleget. Azt reméltem, hogy a szobrányének rám esett választása az udvarok tetszését meg fogja nyerni, s meg akartam várni, mig a nagyhatalmak válaszai megérkeznek. E válaszok ugyan nem hangzanak kedvezően de miután a kifogások nem személyemet illetik, hanem inkább a formára vonatkoznak: abban a biztos hitben kelek utra, hogy a hatalmak a bevégzett ténynyel szemben a formától eltekintenek.

Azzal az erős elhatározással indulok Bulgáriába, hogy a bolgár nép dezolált viszonyait rendezzem, s reménylem a mindenható istentől, hogy ez országot békés utra téritendem, a kultura áldásaiban részesithetem s arra a magaslatra emelhetem, mely azt az európai nemzetek sorában megilleti.

Feladatom, melyet elvállaltam, nemes és magasztos, mert egész jövendő életemet a nemes nemzet ügyének kivánom szentelni. A mindenható gyámolitani fog abban, hogy az általam választott uton ne ingadozzam.“

Szóról-szóra hangzik a fejedelem jegyzéke, mig a proklamáció, melyet trónja elfoglalása alkalmából intézett a bolgár néphez, a következő szövegű:

„A szobránje egyhangu szavazatával engem választott meg a nemzet fejedelmévé. Elfogadtam e választást és azon iparkodtam, hogy a világot kormányzók kegyét a ti ügyeteknek megnyeriem. Törekvésemet ez irányban siker nem koronázta. A hatalmakhoz intézett köriratomban kijelentettem, hogy a rám esett választást a hatalmak beleegyezése nélkül is elfogadom.

Bolgár nemzet! Tárt karokkal, meleg szivvel jövök hozzátok, hogy veletek és életeken a boldogság és a müvelődés utján haladjak.

Nagy és magasztos a feladat, melyet kezetekből átvettem, komor felhők tornyosulnak a láthatáron; de még nagyobb a bizalom bátorságtokban és kitartástokban s szent a nemzet akarata, mely mindig győzelemre vezetett.

Istennel és veletek akarok ügyetekért küzdeni.“

A fényes portához küldött távirati jegyzéke igy szól:

„Hódolva tudatom a fényes portával, hogy elfogadtam és elfoglalom a bolgár szobránje által nekem felajánlott fejedelmi trónt. Remélem, hogy ez elhatározásom fényességed megegyezésével találkozni fog. Legyen felséged meggyőződve, hogy főfeladatomnak tekintem minden alattvalómmal szemben, a vallásra és fajra való tekintet nélkül, a legnagyobb igazságot gyakorolni.“

Bulgária helyzetét illetőleg különben Ruscsukból a következőket irják:

Az orosz párt minden eszközt megragad politikája érdekében, s azt hiszi, hogy a jelen helyzetben erejét nem hiába kisérli meg. Bukarestben izgató röpiratokat nyomat, azokat Bulgáriába csempészi, azonkivül az ország belsejében is folytatja izgatását, sok dolgot adván a rendőrségnek; mindez felette megnehezíti a helyzetet. Tény az, hogy minden, Bulgáriából kiüzött, vagy megszökött ember mozgósitva van. Odesszában hatvan szállt közülök hajóra, hogy Konstantinápolyban kiszállva, az ország déli részét fenyegesse lázitásaival. Egy másik csapat pedig Czankov vezérlete alatt Romániát át Szerbiába ment. Czankov ez utjában a román állomásokról minden nehézség nélkül távirati értesitéseket küld Hitrovo bukeresti orosz konzulnak. Ugy látszik, valami csinyen törik a fejöket s eljárásuk alapja állitólag magában Bulgáriában van. A regensségnek mind erről tudomása van s egyre szaporitja a rendőrök számát, kik minden gyanus embert szemmel tartanak. Ugy mondják, intézkedés is történt már, hogy a legelső gyanus mozgalomra minden veszélyes cankovistát elfogjanak; Szófiából pedig az a hir érkezik, hogy ott az izgatók ellen drákói szigorral fognak eljárni.

Nagy áldás Bulgáriára a kitü ő aratás, mely a drágaság aggodalmait eloszlatta. Ha jó aratás nincs, az általános szükség lett volna természetes jelszava az anarkhikus mozgalomnak, melynek élére aztán az orosz párt állt volna, hogy a mozgalmat politikai célokra használja. Igy is nagy a nyugtalanság az országban, alig merik az emberek elhagyni házaikat s a rend és nyugalom fenntartása sok bajjal jár.

Az nem tagadható, hogy Koburg megválasztása a hadseregnek nem volt inyére. Ezt mindenki beismeri, tudván a hadsereg kiirthatlan ragaszkodását Battenberg Sándor iránt. Azonban az is bizonyos, hogy a fejedelem megjelenése a biztosság érzetét költi s hogy azok is, a kik most ingadoznak, az uj fejedelemhez csatlakoznának.

Aratási eredmények.

A földmivelési ministeriumhoz augusztus 8-ig bezárólag beérkezett hivatalos jelentések szerint a vetések állása és a mezőgazdasági állapot a következő:

Buza. A Duna balpartján az aratás Árva-, Liptó- részben, Trencsén- és Zólyommegyék kivételével — hol sok helyen még meg sem kezdetett — befejezettnek mondható; a hordás javában tart, cséplés azonban csak szórványosan eszközöltetik, az eredmény a szalmát illetőleg általában igen kedvező; Barsmegyében katasztralis holdon 18—35 (18 kévés) kereszt termett; Nyitramegye szemci járásában a várakozásnak nem felelt meg. Trencsénmegye vágbesztercei járásában magra silány. Zólyommegye besztercebányai járásában minden tekintetben jó középtermést adott. A Duna jobb partján. A nagy szárazság Mosonban a buza szemét helyenkint megszoritotta, Zalában legtöbb helyütt közép, a többi megyékben átlag mind mennyiség, mind minőségre középen felüli termést adott. A Duna-Tisza közén

---

beosztását. A két fiatal ember ugy viselte nálunk magát, mintha valamely háznak az ügynökei lettek volna, s miután velem éppen nem foglalkoztak: nagyon meg voltam velök elégedve, s majdnem gyanakodni kezdtem apámra, hogy ő csak tréfál velem, mert ezek az emberek nem leánynézők, hanem komoly üzletemberek. Gyermek voltam még s nem is gondoltam arra, hogy a házasság is legtöbb esetben üzleti kérdés.

Rendkivül megörültem, mikor a két idegennek másodnapi nálunk tartózkodása után a báró meglátogatott bennünket.

Apám bemutatta vendégeit a bárónak, ez pedig azt kérde tőlem, hogy ezek az emberek mi járatban vannak?

Én elmondtam.

A báró jót kacagott, s az tetszett neki legjobban, hogy mind a kettő tudja, hogy a másik mi szándékból van a háznál, és mégis a legjobb egyetértésben vannak is a legnagyobb kedvvel beszélnek egymás közt az üzletről.

— Nos, és kegyed mit szól ezekhez a fiatal urakhoz? kérdé gunnyal a báró, miközben hévvel szoritá meg kezem.

— Utálom egyformán mind a kettőt.

— És meglássa, hogy ez a két galiba mennyi akadályt fog a mi boldogságunk elé görditeni?

— Semmit, — mondám, — csak fel kell lépni.

— Még ma akarom ezt tenni, — mondá a báró.

Szivem majd megszakadt e kijelentésre az örömtől.

(Folyt. köv.)

mind mennyiség, mind minőségre nézve középen felül fizetett. A Tisza jobb partján az őszi buza kevés kivétellel learattatott, a tavaszi Bereg-, Sáros- és Szepesmegyékben többnyire még áll, az eredmény ez idő szerint még meg nem állapitható, mert a cséplés általánosan még nem kezdetett meg. A Tisza balpartján behordása a kisebb gazdáknál befejeztetett, a termés eredménye a mult heti jelentés óta nem változott. A Tisza-Maros közén az aratás, befejeztetett, a cséplés jól halad, az eredmény minden tekintetben megfelelő. Az erdélyi megyékben az aratás, sőt a behordás is csekély kivétellel befejeztetett; az eredmény átalában nem kielégitő s a várakozáson jóval alul áll menynyiségileg; minőségre azonban Alsó-Fehérmegye kivételével — hol megszorult és üszögös is — mindenütt jó; N.-Küküllőmegyében 1 kat. holdon 20, (15 kévés) K.-Küküllőben 16 kereszt termett. A tavaszi buza itt-ott még arattatik, Alsó-Fehérben üszögös, Szolnok-Dobokában szeme szorult.

Rozs. A Duna balpartján csak helyenkint volt teljesen kielégitő; Hontmegye nagy-csalomjai járásában 8—10 (26 kévés) kereszt lett; Trencsénmegye baáni járásában 70, Hontmegyében helyenkint 75 klgmos; Árvamegyében az őszi rozs most érik, a tavaszi még egészen zöld. A Duna jobbpartján cséplése befejezéséhez közelg, mennyiségre középszerűen, minőségre középen felül fizet; Somogyban szeme néhol kiválóan nehéz. Baranyában helyenkint a volt jégverések miatt gyenge termést adott. A Duna-Tisza közén cséplése folyamatban van, Csongrádban itt-ott mennyiség és minőségre középen felüli, átlag jó közép. A Tisza jobb partján, bár ritka volt, de jól fizet, szép, teljes magva van, hordása és cséplése megkezdetett. A Tisza balpartján és a Tisza-Maros szögén a nagyobb birtokosok még nem hordták be teljesen, cséplése javában folyik. Az erdélyi megyékben majdnem mindenütt ritka volt, azért az eredmény csak kőzépen aluli, szeme azonban egészséges és jó minőségű.

Árpa. A Duna balpartján részben még lábon áll, betakaritása megkezdetett, a termés a rozsénál jóval kedvezőbb, Barsban 15—20 (18 kévés). Hontban 10—12 (26 kévés) keresztet adott, átlagos sulya 66—69 klgr. között ingadozik. A Duna jobbpartján cséplése még mindig tart, átalában jó közép a termés, annak dacára, hogy több helyütt a nagy forróság folytán vékony szemünek maradt. A Duna-Tisza közén szemképződése nem volt tökéletes, átalában gyenge közép. Pestmegyében néhol közép eredményt hozott. A Tisza jobb partján mennyiségre kedvező, de minőségre nem kifogástalan, szeme sok helyen megszorult, apró lett; Abauj-Tornamegye gönci járásában 20—24 (18 kévés) keresztet adott, hol is átlagos sulya 60—62 kgr. A Tisza balpartján és a Tisza-Maros szögén a tavaszi a nagyobb birtokokon szórványosan még arattatik, ebből is kevés kivétellel jó termés lesz. Az erdélyi megyékben az őszi árpa részben learatva, részben még aratás alatt áll, az eredmény egyes megyékben gyenge, mig átlag középszerűnek mondható.

Zab. A Duna balpartján többnyire még aratatlan; a hosszan tartott szárazság folytán igen sokat szenvedett, rossz kalászképződés mellett a mag is hiányossá lett; Árvamegyében még teljesen zöld, de javult; Trencsénmegye vágbesztercei járásában bő termést igér. A Duna jobbpartján Vasban helyenkint kétszerre érett, fövényes talajban a szem megszorult, de különben is a nagy forróság folytán igen apró és vékony szemű, Baranya-, Vas-, és Zalamegyében helyenkint jó közép, a többi megyékben gyenge középtermés remélhető. A Duna-Tisza közén cséplése kezdetét vette, Bács-Bodrogmegye kivételével — hol nagyobbrészt jó közép — átalában csak gyenge középeredménynyel biztat. A Tisza jobbpartján vágatása megkezdetett, szalmája meglehetős, szeme gyenge, vékony, helyenkint silány; Abauj- Torna-, Szepes- és Ung-, részben Bereg- és Borsodmegyében az uróbbi időben tetemesen javult. A Tisza balpartján az aratás folyamatban van a termés itt ott gyenge, mig atalában jónak igérkezik. A Tisza-Maros szögén még kaszálás alatt van, jól fizet. Az erdélyi megyékben arattatik, szalmája többnyire apró, de kalásza jó; Csik-, Háromszék-, Hunyad-, Kolozs- és Szebenmegyében gyenge, nagyobbára mégis közepes, sőt Alsó-Fehér-, Maros-Torda-, Nagy-Küküllő-, Szolnok-Doboka- és Torda-Aranyosmegyében középen felüli.

Szinházi levél.

Kedves szerkesztő barátom!

A lefolyt szinházi hét műsorában az operette könnyű-vérű muzsája dominált, amennyiben hat előadás közül három estét Offenbach, Strauss és Konti foglaltak el. A műsor tarkitásához a többi napokon pedig Shakspaere tragoediával, Dumas társadalmi drámával, Rátkay népszinművel járultak.

Szombaton Offenbach *Orpheusa* került szinre, meglehetősen látogatott ház mellett; az előadás nem sok élvezetet nyujtott, mert hiányzott a szinpadról az a kicsapongó vidámság, mely Offenbach régibb operetteinek legszükségeseab fűszere. Meg kell azonban dicsérnünk mindenekelőtt Őrley Flórát, ki Euridike szerepét sok kellemmel játszotta és szépen énekelte. A kisasszony minden ujabb szerepében, melyben magát bemutatja, ujabb tanuságát adja művészetének, valamint annak, hogy finom és diskrét játéka őt a vidéki primadonnák közt valóban első helyre emeli. Kissné H. Mari csinos közvélemény volt, szintugy Takács Jolán kedves Ámorka; az istenek és istennők között különben igen sok kivetni való akadt az Olympusból, legelső sorban pedig Somogyi Nelli. Ha Venus ilyen lett volna, akkor a halandók inkább bolondultanak a Harpiák valamelyike után. Hunti (Orpheus) szépen énekelt; Sz. Németh pedig, mint Jupiter, sokszor ragadta kacajra a közönsegnek nevetésre mindig kész részét.

Vasárnap, aug. 7-én Rátkai pályanyertes *„Felhő Klári“*-ját nagy közönség nézte, és gyönyörködött ugy a kitűnő darabban, mint a jó előadásban. A cimszerepet Őrley Flóra játszotta nagy és megérdemlett sikerrel; mellette Follinuszné Viola Évaját és Haraszti Hermin Katicáját kell kiemelnünk; Gondáné tőről metszett gazdasszony volt. Fátyol Ferkó Kiss Pista lejobb alakitásai közé tartozik, mely még tavalyról jó emlékünkben volt. Pálffy sikerrel birkózott meg Aba András nehéz szerepével, de Ditrói kitűnő alakitását nem volt képes feledtetni. Lovászi és Sz. Németh a komikus szerepekben sok derültséget keltettek, szintugy Hevesi is, ki Bence episodszerp jelenéseiben mesterileg játszott.

Hétfőn, aug. 8-án Follinuszné jutalomjátékául bárletszünetben Dumas *„Kaméliás hölgy“*-ét láttuk. Hogy Follinuszné művészetével csakugyan meghódította magának a szentesi közönséget, arról csupán a sok virág és tömérdek kihivás tehet tanuságot, mert a közönség nagy része távollétével tüntetett; pedig csupán Follinuszné szép és erőteljes játéka, melylyel Margit elcsépelt szerepét érdekessé tudta tenni, és mely a drámaibb helyeken csaknem elragadó magasságig emelkedett, is nagy közönséget érdemelt volna. A többi szereplőkről különösen jót nem mondhatunk, elég annyi, hogy a cimszerep művészi ábrázolója által elért hatást nem zavarták meg; jelesebb jelenet volt mégis Armand (Pálffy) összekoccanása Girayvel (Hevesi) és az öreg Duval (Lovászi) párbeszéde Margittal, bár Lovászi az öreg Duval méltóságteljes fellépésének jellemzésében majdnem nevetséges tulzásba esett.

Kedden, aug. 9-én zsufolt ház hallgatta Csiky és Konti *„Királyfogás“*-ának dallamos zenéjét és bohókás ötleteit. A darabról és előadásról ugyanazt mondhatom, mint a mult számban irtam.

Szerdán, aug. 10-en csakugyan villámlás és mennydörgés közt jelent meg Hamlet atyjának szelleme a szinkör deszkáin. Őszintén bevallom, hogy én a kisértetektől és a kisérletektől félek, azért ez egyszer magam helyett szemüvegetlen pajtásomat küldtem a szinkörbe, kinek tudósitáa a következő képen hangzik: Szerdán adták Shakespeare classikus tragoediáját *„Hamlet“*-et, nagyon közepes s inkább csekély közönség előtt. Már másodszor kisérlette meg Aradi a Shakespeare remekeiből való előadást, a multkoriban Romeo és Juliával, most Hamlettel akart sikert aratni. Nem akarjuk itt az eredményt registrálni, de általánosságban annyit mondunk, hogy Shakspearenek örök szépségű remekei szinpadon hatást csak akkor érhetnek el, ha annak minden egyes alakja kidomboritott alakitást nyer, midnen szavának az illő jelentőség megadatik, nem pedig csak eldeclamáltatik. Szóval, a valódi műremekkel csakis valódi művészek birhatnak. Shakespeare darabja vagy gyujtó hatással bir, vagy pedig untat, már t. i. szinpadon.

Pálffy tőle kitelhetőleg igyekezett Hamlet nehéz szerepét érvényre juttatni, ami különesen az Opheliával való jelenetben sikerült legjobban. Méltó társa volt Haraszti kisasszony (Ophelia). Első megjelenésével ugyan hidegen hagyott, nem találta magát otthonosan, volt valami benne olyan, mintha félne szerepétől, de azután belemelegedett, és különösen az őrülési jelenetnél excellált s oly szép alakitást nyujtott, hogy e neműt bármely szinpadon szivesen látunk; a közönség nyilt szinen, háromszor kihivta. Hevesi (Hamlet atyja szelleme) ügyesen volt maskirozva, de organuma gyöngének bizonyult ez alkalommal. Lovaszi jó alak volt a király serepében s ezzel elmondtunk róla mindent, ugyanezt mondhatjuk Tőkés Emiliáról is „a jó alak“ nélkül. Sz Németh Pomponiust adta; más téren szivesen látjuk őt és jót mulatunk rajta, de talán ez alkalommal nem jól volt disponálva. Az előadás féltizenkettőkor ért véget.

Csütörtökön, aug. 11-én volt Gondáné Róza jutalomjátéka, melyet oly csekély közönség nézett végig, hogy szinte kongott a szinház az ürességtől. Strausz *„Furcsa háboruja“* került szinre, mely a jutalmazottnak Malesina hercegnő szerepében sok bohóskodásra nyujt tért. Gondáné szerepének jó oldalait ügyesen aknázta ki és a közönség tapssal s virággal nem fukarkodott. Pálfi Nina elegans Lomel-Lomelini grófnő, Kissné kedves Elza voltak. Sz. Németh a herceggé avangeirozott harlemi hagymakereskedőt nagyon jól, Kiss Pista a csacska Markézét annál rosszabbul adta; a szép, de unalomig elcsépelt Melanie-keringőt mindazáltal ismételnie kellett.

A jövő heti műsor a következő;

Szombaton, (aug. 13.) közkivánatra *„Nap és Hold“* Lecoq operettéje másodszor. Vasárnap, (aug. 14.) *„A vereshaju.“* Hétfőn, (aug. 15.) *„Mátyás diák, vagy a cinkotai nagy itce.“* Kedden, (aug. 16.) először *„56-os“* Bánfalvi Lajos uj vigjátéka. Szerdán, (aug.) 17.) Znojemszky karnagy jutalomjátékul: *„A csókon szerzett völegény.“* Csütörtökön, (aug. 18.) *Hoffmann meséi,“* világhirű operette, Offenbach hatytyudala kerül szinre Szentesen először. Ezen előadás kiválóan érdekesnek igézkezvén, felhivom rá a közönség figyelmét.

Ezzel hiven beszámolván a multról és a jövendőről,

Maradok barátod:

A szemüveges ur.

Helyi és vegyes hirek.

— **Társulati közgyülés.** A körös-tiszamarosi ármentesitő társulat f. évi szeptember 1-én rendkivüli közgyülést tart. E gyülést előző napon tartandó választmányi ülés fogja megelőzni. Gróf Károlyi Tibor társulati elnök a gyülést Szentesre, a megyeházához hivta egybe. A társulati alapszabályok ugyanis ugy szólnak, hogy a társulat székhelye Szentes; addig azonban, mig Szentesnek vasutja nem lesz, a gyülések Vásárhelyen tartandók; rendkivüli közgyülést egyébiránt addig is jogában áll az elnöknek az érdekeltségi terület bármely városába egybehivni. — Az elnök tehát ezen jogából kifolyólag hitta Szentesre ezen gyülést, — a jövő gyülések azonban, miután a vasut szeptember közepére a forgalomnak átadatik, az alapszabály értelmében rendszeresen itt tartatnak. Örömünkre szolgál, hogy Szentes végre azt is megéri, hogy magát a társulat teljes központjául tekintheti.

— **Hymen.** *Rónay Aladár.* Rónay Lajos megyénk főispánjának fia, f. hó 4-én jegyezte el Nagy-Királyhegyesen *Blaskovics* István földbirtokos ur bájos leányát: *Boriskát.* — *Götzl* Vilma kisasszonyt, dr. Götzl Bertalan kedves és szép leányát, f. hó 9-én jegyezte el *Neumann* Dóri kereskedő.

— **A társulati közgyülés** tárgysorozata a következő: 1. A kistiszai zsilip bedőlése folytán szükségessé vált épitkezések terveinek és költségvetésének megállapitása és a költségek fedezése iránti intézkedés. Ezzel kapcsolatban a központi választmány jelentése, a rendkivüli munkálatok költségeinek részben való fedezésére kért 150,000 frt állami előlegről s a nagyméltóságu közmunka és közlekedési ministeriumnak ugyanezen tárgyban 1887. julius 19-én 29,821 szám alatt kiadott rendelete. 2. Küldöttségi jelentés a magyar jelzálog hitelbanktól felvett 10.000,000 kölcsön konvertálása ügyében. 3.

Az 1888-ik évre kivetendő társulati költség-járulmányok kirovási alapjának megállapitása, s ezzel kapcsolatban az utak, vasutak, épületek és körtöltések bevonása iránti határozathozatal. 4. A magyar királyi közmunka és közlekedési ministeriumnak 1887. február 1-én 750. sz. alatt kelt rendelete a társulat gátvédelmi és zsilipkezelési szabályainak módositása tárgyában. 5. Az időközben üresedésbe jött központi választmányi helynek választás utján való betöltése. 6. A társulati alapszabályok 15. §-értelmében netalán beérkezendő ügyek és inditványok tárgyalása. 7. A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesitésére küldöttség kirendelése.

— **Az első vasuti gőzkocsi** f. hó 7-én délben 12 órakor robogott be a szentesi állomásra. A gőzkocsi, melyen városunk polgármestere is jött családjával, d. e. fél 11 órakor indult Kunszentmártonról, s bár a sinek még nincsenek teljesen helyreállitva, akadály nélkül robogott be Szentesre. Megértük tehát hosszas küzdelem után ezt is, s megfogjuk érni rövid idő alatt, hogy vasutunk át fog adatni a közforgalomnak. A műtanrendőri bejárás f. évi szept. 10-ére fog kéretni a végrehajtó bizottság által, s ha ekkor nagyobb hiányok nem mutatkoznak: szept. 15-én fog megtartatni a vasut ünnepélyes megnyitása.

— **Lajos estelyét** a szentesi 48-as népkör Kossuth Lajos nagyhazánk iránti kegyeletből ez évben is banquettel fogja megünnepelni. Egy-egy teritek ára 60 kr lesz. Aláirási ivek a kör helyiségében vannak kitéve, s már is igen szép számmal vannak aláirva.

— **Mit ir a „Hód-Mező-Vásárhely és Vidéke"** a zsilipszakadás ügyében? Mint értesülünk, széles körü mozgalom indult meg az árvizkárosultak között arra nézve, hogy óriási káraiknak legalább részbeni megtéritése iránt a kormánynyal szemben a kellő lépések megtétessenek. Mi ezen mozgalmat ép ugy helyeseljük, mint célravezetőnek tartjuk, mert kétségtelen az, hogy a beállott katasztrófát egyszerü szerencsétlenségnek tartani nem lehet, mivel az egész veszedelmet az a hibás zsilip okozta, melyet a kormány épittetett s melynek hibáiért az érdekeltséggel szemben első sorban is a kormány a felelős, s igy az okozott károkért való felelősség alul sem vonhatja ki magát. Ezen felelősséget tudja és érzi a kormány is, hanem azt nagyon természetesen magáról elháritani igyekszik. De miután meg vagyunk róla győződve, hogy a kormány által elrendelt vizsgálat is konstatálni fogja azt, amit mi a katasztrófa első napjaiban irtunk: „hogy a baj igazi okozói azok, kik a Körös-Tisza-Maros közötti töltésépitéseket vezették és keresztül vitték, kik a kistiszai zsilipet tervezték és épitették," — a kormány nem fogja lezárhatni magáról a felelősséget. A vizsgálat adatai még nincsenek nyilvánosságra bocsátva, de annyit megbizható forrásból már is jelenthetünk, hogy a helyszini szemle kétségtelenül kideriti, hogy a zsilip bedőlésének a hibás terv s a rossz alapozás volt az oka, s igy vizkárosult polgártársainknak a kártéritésre vonatkozó méltányos kivánságait a kormány el nem utasithatja. Ha elutasitja: van még független biró, s azt sem feledjük, hogy Magyarország legfőbb törvényházának homlokzatán nem ép jelentőség nélkül diszlenek e szavak: Justitia regnorum fundamentum! Igy ir a Hódmezővásárhelyen megjelenő egyik lap, s ez azt mutatja, hogy Hódmezővásárhelyen sem széltében-hosszában gondolkoznak ugy, mint a „Hód-Mező-Vásárhely" irja, mely után a tisztelt „Szentes és Vidéke" oly készséggel fujja a hangot.

— **A negyedik gyógyszertár** ügyét a a minister Dósa Béla főlebbezése folytán visszaküldte a vármegyére avégből, hogy szereztessék be Dósa Béla gyógyszertárának 5 évi jövedelmi átlaga. — Erre azért van szükség; mert a főlebbezés azt mondja, hogy a főállitandó negyedik gyógyszertár veszélyezteti a harmadik fenállását.

— **Halálozás.** *Gyulai* János kisteleki jegyzőt sulyos csapás érte, neje; szül. *Nagy* Róza urnő, kit ezelőtt alig 10 hónappal vezetett oltárhoz, sulyos betegség következtében 17 éves korában elhunyt. Temetése mult kedden ment végbe a jó barátok és ismerősök nagyszámu részvétele mellett.

— **A csongrádi uj plébános.** *Hegyi* Antal, volt püspöki titkár, ünnepelyes beiktatása f. hó 14-én fog megtörténni, mely alkalommal a beiktatói tisztet Virter Lajos váczi kanonok, egykori csongrádi plébános fogja viselni.

— **Köszönetnyilvánitás.** Mindazon megtisztelőknek, kik gyermekszülésben elhalt szeretett nőm, a jó anya és testvér: Szathmári Pálné szül. Szenyéri Sárának f. hó 8-án végbement temetésén megjelentek s fájdalmunkat részvételükkel enyhitettek, ezuton is hálás köszönetünket nyilvanitjuk. Szentes, 1887. aug. 12. *A gyászoló család.*

— **Szinházi ujdonság.** Kedden aug. 16-án Bánfalvi Lajos által irt *56-tos* czimü eleven vigjátékot fogják szinészeink előadni. A darabot ismerjük, s annyit előre is jelezhetünk, hogy eleven, csattanós jeleneteivel élvezetes estét fog nyujtani közönségünknek. Miért is a keddi előadást ajánljuk közönségünk figyelmébe.

— **A szinielőadások** holnap, vasárnaptól 7½ órakor veszik kezdetőket.

— **Esküvő.** Strasser Jolán kisasszonyt, T-Ujlakon f. hó 17-én vezeti oltárhoz Fränkl Sándor Szentesről.

— **A Tiszavirág,** mint jövedelmi forrás. Pár nappal ezelőtt három tudós járt városunkban, kik a Tiszán tesznek tanulmányutat arra nézve, hogy *„Tiszavirág;"* vagy *„Kérész"* mily mennyiségben volna a Tiszán évenként beszerezhető? *A kérész* szárítva a legkitünőbb madár étel. Egy kiló kérész szárítva 1 frt, Miután a hal már ugy sem hozza ki a halászati bérletet, ajánljuk ezt a jövedelmi forrást a halászok figyelmébe.

— **Cimbalom-hangverseny.** Ma szombaton és holnap vasárnap este, szinielőadás után, a 7 éves Kovács Dezső és a 10 éves Kovács Ilona, kik cimbalomjátékukkal Magyar- és Erdélyország nevezetesebb városaiban kitünő sikert arattak, Laxemburgban pedig azon magos kitüntetésben részesültek, hogy a trónörökös pár előtt játszhattak, — Rambóvszky József kerthelyiségében cimbalomversenyt rendeznek. A müsort volt alkalmunk olvasni, s azt a legváltozatosabbnak mondhatjuk.

— **Egy Budapesten lakó,** négy tagból álló családnál szeptember elsején alkalmazást nyerhet egy szorgalmas cselédlány, ki a főzéshez és takaritáshoz ért, továbbá ugyanott két kis gyermek mellé egy éltesebb, tapasztalt asszonyság. Bővebb értesitést lapunk kiadóhivatala ad.

— T ü z v é s z. Mint Sopronból irják, e hó 4-ikén nagy tüz pusztitott Közep-Buk községében. A pusztitó elem majdnem az egész falut elhamvasztotta. Harminchárom ház esett a lángok martalékául, nem is számitva a melléképületeket s a felhalmozott gabonanemeket. A szélvész miatt a mentésre gondolni sem lehetett. Magukra hagyott gyermekek gyutával játszottak egy kazal tövében s felgyujtották az asztagot. A kár 30,000 frtra rug. A kormányt felkértek, hogy a tüzkárosultakat állami segélyben részesitse; a megyében pedig meginditották a gyüjtéseket. — Déda beregmegyei községben e hó 5-ikén éjfél után nagy szélben tört ki a tüz s mintegy harmincz ház pusztult el. Odaveszett négy ember élet is. Egy fiatal legény berohant a lángok közé, hogy kiszabaditsa beteg édes anyját, de fiui szeretetét életével fizette meg: o t b e n égtek mind a ketten, az anya és fia is. Egy szegény gazda egyetlen malacot tartogatott óljában, ez volt egyetlen jószága. Beszaladt a kigyult ház udvarára, hogy kinyissa az óljajtját. Egy izzó gerenda leütötte, ott égett össze szénné. Ugyanezen napon Gönc városkát (Abauj-Tornamegye) is nagy csapás érte. Negyven lakóház, melléképületeivel s ezenkivül a közbeeső cserepes házak csürjei, szénarakodói mind semmivé lettek. A lángok lepergeltek a sok szép gyümölcsös kertet s felemésztették a termést, mely a legtöbb helyen már be volt hordva. A lakosság a mezőn levén, nem volt ki fékezze a romboló elemet. — Pozsonyból e hó 7-ikéről jelentik, hogy az oda közeleső Pamer vagy Pracsa nagy községben borzasztó tüzvész pusztitott. Leégett 56 ház s 40 melléképület a betakaritott összes gabnával együtt. Tizenhat más község sietett az égő falu mentesére, mig az ottani lakosságot csendőröknek kellett segélygyujtásra kényszeriteni. Nagy baj volt a vizhiány is. Három ember állitólag odaveszett. Az összes kár negyedmillióra rug. A nyomor nagy.

— A l e s z a k a d t f o l y o s ó. Nagy szerencsétlenség történt e hó 6-ikán a fővárosban, a király-utcza egyik régi házában, hol az udvarra szolgáló folyosó márványlapja a második emeleten lezuhant, áttörve az első emelet folyosólyát is. A leszakadt folyosó épen azon a részen együtt állt Bondi Dávid magán hivatali pénztárnok nejével és 15 éves szép leányával, tehát — az egész család. Mind a hárman lezuhantak. A fiatal lány nehány percz mulva meghalt; az anya annyira összetörte fejét, hogy élet-halál közt fekszik s felgyógyulásában kételkednek. Bondi szintén sulyos zuzódásokat szenvedett, de felgyógyul.

— M i n d a k é t r é s z. Munkát vállalt két czigány a faluházával, meg is alkudtak, de a biró nem lévén ott, nem kaptak előpénzt. Ugyanakkor éjjel ludat lopott a két koma. Másnap behijja őket a kisbiró, menjenek fel, kikapják az előpénzt. Jókedvvel megindultak, de egyik elmaradt az uton egyik csapszékben. „No czigány, szólt a biró a belépő moréhoz, „hát fölveszede e az előpénzt, hol maradt társad?" „Nem tess semmit, majd felvesem én magam azs egiset." „Érd be a felivel." A czigány rimánkodott, hogy csak adják neki, átadja bizonyosan amannak az őt illető részt. Intett a biró, kivitték a czigányt s olyan tizenkettőt hegedültek rajta a libáért, hogy a foga is vaczogott bele; emlegette ugyan a deresen, hogy átengedi már akár az egészet is a másiknak, de nem hallgattak rá. Bűsan ballagott el a czigány, s a faluház előtt lekuczorodva, várta be társát. A mint közeledni látja, rákiált: „Eredj be koma, már én felvettem a risemet, a tiéd még ott maradt."

— C i g á n y é s z j á r á s. Találkozik a földesur egy cigánynyal, a kinek apját ismerte, s azt kérdi tőle: — Te, Dani, hol van apád, be régen nem láttam, talán már meg is halt? — Nem halt bizs a', csókolom kezseit a nasságos urnak, mert felakasztották.

— S z e r e l e m a z u t c a c s a t o r n á b a n. Aradon történt a napokban a következő eset: Egy fiatal ember már régóta szerelmes volt egy fiatal leányba, a ki vi zonozta is érzelmeit. A szülők azonban mitsem akartak tudni e viszonyról. A fiatalok nak igy meg kellett elégedniök azzal, hogy esténként az ablakon keresztül beszélgethessenek. Két nap előtt a fiatal ember szokás szerint rendes utjára indult, kedvese ablaka alá. — A mostoha sors azonban ugy akarta, hogy ezuttal ne érje el célját. — Utközben ugyanis megbotlott, — és az utca közepén tátongó csatornagödörbe esett, melyet éppen akkor renováltak. — Mig ő aztán innen mindenféle uton-módon ki akart evickélni, azalatt kedvese rettenetesen aggódott elmaradása miatt. Mind hasztalan. Az ifju nem jött. — Ekkor merész elhatározás érlelődött meg a leány agyában. Elhatározta, hogy fel fogja keresni szive ifjat. S ugy is tett. Selyemkendőjét rákötötte szőkefürtös fejecskéjére, s elindult. Az ő ujja is a fatalis csatornagödör mellett vezetett el, s a szerelmesek partfogója, a kegyes Ámor ugy akarta, hogy ő is megbotoljék, s ugyanabba a gödörbe essék, melyben kedvese még mindig eviczkélt. A gödör sötét volt ugyan, de a szerelmesek mégis fölismerték egymást. A fölismerés után következő jelenetet alig szükszéges vazolnunk. Elég ha annyit mondunk, hogy a szerelmesek boldogok voltak, s boldogok ma is. Mert a leány szülei, a gödörbeli jelenet után, nem ellenezték többé a fiatalok egybekelését. Az eljegyzés a napokban lesz, ha ugyan addig az egész dologról ki nem sül, hogy — kacsa.

— K o s s u t h L a j o s egészségi állapota, mint egy vele utazott rokona jelenti, igen jó. Kossuth julius 7-én utazott Courmayeurbe, mely a Mont Blanc tövében fekszik s az aostai völgy egyik legszebb pontja. Kossuth társaságában van nővére, Ruttkayné, ki Turinban nagyon gyengélkedett, de most már sokkal jobban érzi magát Kossuth frissesége és járásának ruganyossága majdnem olyan, mint volt évek előtt. Az egész napot olvasással, irással, társalgással tölti s három-négy óra hosszat tartó sétákat tesz a hegyek közt, növényeket gyüjtve. Este tiz óráig részt vesz a társaság kártyajátszmáiban, melyben szintén szórakozást talál.

— M e g é g e t e t t m i l l i ó k. Bécsben augusztus első napján tizennégy millió forintot égettek el hivatalosan, mi minden harmadik esztendőben törvényesen ismétlődő dolog. Tudva levőleg minden harmadik esztendőben kicserélik a régi államjegyeket ujakkal, s ilyenkor a régieket megsemmisitik. A legutóbbi három év alatt felgyült ócska bankó felett most tartott halálos itéletet Bécsben az államadósságok ellenőrzésére kiküldött bizottság. Nagy sárga kocsikban szállitották a bankókat az égetés helyére, a kocsik szűrűen tömve voltak egy- és öt forintos papirpénzzel. Gr. Berchtold Zsigmond és Prileszky örködtek, hogy hivatatlanok ne férhessenek a pénzhez. Nagy kosarakban volt elhelyezve a temérdek papirpénz. A régi porcellángyár kemencéje nyelte el a tizennégy millió. Gróf Berchtold maga dobálta a pénzt csomagokiat a tüzbe s lassakint sulyos alaktalan tömeggé töpörödött össze a sok pénz. A milliók hamujának sulya és zöldes-kék ércfénye azoktól az ércalkatrészektől származik, melyeket a papirpénz kék és zöld szinü festéke tartalmaz.

— A 131 é v e s e m b e r. Somogymegyében Csoknyán él egy Nagy Ferenc nevezetü zsellér ember, ki már 131 esztendős. Született 1757-ben, korán árvaságra jutott pásztorgyermek volt, s utóbb katonának sorozták be, a hol 30 évig szolgált. Beteg sohasem volt és ezt — mint maga beszéli — teljes életén át folytatott szigoru mértékletességének köszöni, mert soha sem ivott többet, mint a mennyi egészségére vált.

— S z ö r n y ü h a l á l. Nagyszombaton egy Kralovits Anna nevü 21 éves csinos cselédleány, a ki utoljára Messinger Arminnál volt szolgálatban, borzasztó módon próbált életének véget vetni. Egy őrizetlen pillanatban tetőtől-talpig leöntötte magát petróleummal s azután gyutával meggyujtotta ruháit. Azután, mint egy eleven fáklya, sikoltozva rohant ki az utcára, a hol sikerült égő ruháit eloltani. Teljes eszméletlenül szállitották a kórházba, bár nyakán és felső testén borzasztó égési sebei vannak. Haja hátsó koponyáján teljesen elégett, fejbőre pedig valósággal megsült. Semmi remény, hogy a szerencsétlen leány, ki tettének indokát nem akarja megmondani, életben maradjon.

— Ö n g y i l k o s s á g a v a s u t i v á g á n y o k o n. A hétfőre virradó éj folyamán borzasztó öngyilkosságot követett el egy fiatal ember az aradi indóház pályaudvarán. Éjjel 12 órakor érkezett a

jelentés a rendőrséghez, hogy a pályaudvar nyilt vonalán egy fej nélküli hullát találtak, melynek fejét valószinüleg az Aradról 9 óra 20 perckor induló tehervonat mozdonykereke vágta el. A hulla ruhazsebében több levelet találtak, melyekből kitünt, hogy a szerencsétlen embert Szalma Ferencznek hivják, mig a további nyomozás folyamán kiderült, hogy szegedi illetőségü, 24 éves, róm. kath. kőmivessegéd. Társai szombaton este látták utoljára, midőn fizetését felvette, mig vasárnap hollétéről nem tudott senki semmit. — Az illető a kardicsi utról jött be a pályaudvarra, s nyakát az egyik sinre fektetve, lefeküdt, várva az induló vonatot. A pályaudvaron a vonat indulásával elfoglalt munkások közül senki sem vette észre s a vonat elrobogott. A mozdony kereke a sikalmas vágányon körülbelül 120—130 centiméter távolságra előrevette a testet s csak azután hatolt rajta keresztül épen a nyakszirt és szájüreg között hasitva el a fejét a törzstől, ugy, hogy az alsó álkapocs még a törzsön maradt. A fej 4—5 lépésnyire gurult el a rendkivül éles és egyenes vágás után s a földön a hulla körül nagy vértócsában agyroncsok, fogreszek és husdarabok hevertek. Iszonyu képet mutatott a szerencsétlen szétroncsolt ember hullája. Az orvosrendőri vizsgálat szabályosan kiderité, hogy tényleg öngyilkosság és nem véletlen szerencsétlenség esete forog fenn.

— Az „Osztrák-Magyar Monarchia Irásban és Képben" czimü irodalmi vállalatból most jelent meg a XLI. füzet, mely egyuttal a Magyarországra vonatkozó első kötetnek 11-ik füzete. Szövegében folytatását nyerjük koszorus irónk s a vállalat magyar részének szerkesztője, Jókai Mór által irt fölötte érdekes czikknek: „A magyar népről". A „mondakör" befejező része után, melyhez Zichy Mihaly világhirü festőművészünknek „Csaba útját" feltüntető geniális képe sorakozik, élénken vannak ismertetve „a magyar nép babonái": a tündérek, sárkányok, vasorrú bába, lidérez, óriások, manók, a táltos, garabonczás, a varázslók, boszorkányok stb. alakjai. Ebben a részben is egy-egy egész oldalt elfoglaló gyönyörü két képe látható Zichynek és pedig „A vizi tündér és a királyfi", „A garabonczás deák és az árva gyermek", olyan kompozicióban és kivitelben, a mező csak e nagy művész bámulatos képző tehetségétől és rajzolási virtuozitásától telhetik ki. — „A magyar nép humoráról" szól a népismertető czikk folytatása. A mint képzelni is lehet, e tárgyat senki sincs oly illetékes ismerni, mint Jókai Mór. Művészi összeállitásu kezdőképét, tovább a magyar néphumor alakjait, a táblabirot, a bakát, a huszárt, az obsitost, a czigányt, a kántort, kortest, jegyzőt, stb. feltüntető csoportozatát Vágó Pál jeles fiatal festőnk rajzolta. E füzetben kezdődik „a magyar népköltészetet" ismertető czikk is, Roskovics Ignácznak egy igen sikerült kezdőképével, melyen egy alföldi táj s alól a kutról korsóval hazatérő dalóló leány alakja tünik föl. A humorról szóló czikkben godosan vannak mutatóul kivalogatva a jellemzetes adomák, a népköltészetről szólóban pedig az eredeti tősgyökeres magyar népdalok gyöngyei. A füzet, melynek ára 30 kr., a Revai-testvérek birományában Bpesten jelent meg.

— A pápa távirata. Reichenbergben egy ember abban a rögeszmében szenvedett, hogy neki a pápa megtiltotta az evést. Rokonai és baráti hasztalan igyekeztek őt rögeszméjéről lebeszelni, hasztalan tették eléje lekedvesebb ételeit és italait, embertünk állhatatos maradt a koplalásban és természetesen napról-napra fogyott és gyengült. Mikor már alig birt a lábán állani, hozzátartozói családi tanácsot tartottak s egyiküknek támadt is okos eszméje. Egy távirati blankettát vettek s arra ezeket irták: „Ezennel megengedem önnek, hogy bármily ételt ehessék. XIII. Leo." Egy táviró-szolga által e táviratot a beteg embernek kézbesitették s a csel szerencsésen sikerült. Azóta a jól kiéhezett ember kétszeres étvágygyal fogyasztja az ételét.

Közgazdaság.

A nyári ugarlás. Mi az ugarmivelés? Nem más, mint a földnek az egész nyár tartama alatt szakadatlan munkálása, szántása, boronálása és mivelése, a nélkül, hogy valamit vetnénk bele, s valamit aratnánk rajta. Mi czélból? Hogy javitsuk a földet a gyom kiirtása és termékenységének mivelése által. Tudjuk, hogy a levegő és a viz hatása alatt a föld részecskéi felolvasztatnak, valamint azt is, hogy a gyom megrabolja a földet táperejétől, melyre pedig a veteményeknek oly nagy szükségük van és igy meggátolja őket növésükben, kisebbiti az általuk bajtott hasznot. Az ugar mivelése által annyira fölforgattatik és megtöretik a föld, hogy az eső és harmat teljesen megnedvesitheti, a levegő belejuthat, és minden egyes részecskék felülete felolvad a talajba jutott viz hatása alatt; igy sok növény-táp anyag hozatik létre, s halmoztatik fel a jövő vetés számára. Ezenkivül sok gyom és dudva sarjadzik ki és nő fel s pusztittatik el azonnal megjelenése után; és igy a föld a mellett, hogy javittatik, a gyomtól is megszabadul.

De a példabeszéd azt mondja: „A jó pap is holtig tanul", mi is gyarapitottuk ismereteinket e téren az utóbbi években, a mióta gazdászati munkákban és szaklapokban bővölködünk és mióta az olvasni szerető gazdák száma nagyobb lett. Azt tanultuk ugyanis, hogy a puszta földnek, mely tétlenül hever és semmi hasznot nem hajt, a mivelése csak idővesztegetés, miután az ugarföldből — a mellett, hogy a mivelésnek minden előnyét biztositjuk, hasznot is nozhatunk. Ültessünk az ugarba babot, borsót, krumpiit vagy kukoriczát, miveljük és kapáljuk ezeket rendszeresen, ezuttal kiirtunk mindenféle gyomot, s megforgatjuk a földet. A régi gazdalkodási rendszer szerint trágyát szórtak a puszta ugarra, szántás és boronálással jól belekeverték; — az uj rendszer szerint előkészitjük e földet a jövő termésre, de maga az előkészités által is egy termésre teszünk szert.

Kukoricza-nemesités. Szánkay Andor Regmeczről irja a következőket a M. F.-ben: Tavaly kiserletet tettem azzal az eljárással, mely szerint a vetőmagnak szánt minden olyan kukoriczaszárról, mely vagy egyáltalán satnyának nézett ki, vagy két szép csőnél kevesebbet igért, lemetszettem a bokrétáját. Ily módon kukoriczavetésemnek körülbelül felét csonkitottam meg, s ennek hatása már ugy tetszett, hogy a tavaszi termésen is mutatkozott, mert ezen igy kezelt 1 holdnyi vetésem több és szebb termést adott. Azonban valódi hatását csak az idén tapasztaltam kellően. Én t. i. egy másik darab kukoriczámból is válogattam ki még őszszel kint a földön vetni való magot, a letörés előtt a legtöbb csövet hozó szárakról szedvén össze a legszebb csöveket. Ugyanigy jártam el a fent leirt módon megherélt 1 holdnyi vetésemmel is, t. i. ebből is csak a legtöbb csövet hozott szárakról szedtem le a legszebb csöveket. Az idei tavaszon aztán a kétféle módon nyert vetőmagot egészen tisztán elkülönitve használtam fel, t. i. két egymás mellett levő táblámat külön az egyik s külön a másik módon nyert maggal vetettem be. Már a keléskor szebbnek mutatkozott a megherélés utján nyert magból kelt kukoriczavetésem, s azóta a szárazságot is ez a táblám tartotta ki jobban és most épen csővedzése is szebbnek mutatkozik, — ugy, hogy az idén is elhatározásom folytatni a tavaly kezdett eljárást és ismét megheréltem a vetőmagul szánt részletet. Meg vagyok róla győződve, hogy ez uton jelentékeny mértékben emelhetnénk mi is kukoricza-fajaink termékenységét, — s azért jó lélekkel ajánlom ez eljárást gazdatársaim figyelmébe.

Az árpa-polyvát arankairtó-szerül ajánlja ujabban egy gazda, ki a luczerna lekaszálása után a megtámadott helyeket 5—6 cm. vastagon árpapolyvával hinti be. „Ezen szer alkalmazása után néhány nappal — mondja ő — eső esett s 15 nap multa meggyőződtem, hogy ez irtási mód igen kitünő, minthogy az aranka teljesen kipusztult, mig a luczerna bujan nőtt tovább."

A lenmag és lenolaj haszna az állattenyésztésben. Kisérletek alapján állitják, hogy a szarvasmarhának lenmagpogácsával hizlalása a legelőnyösebb, mert az a legnagyobb sulyt eredményezi. Angolországban egy-egy darabnak naponkint mintegy 5 font lenmagpogácsát adnak, mellette természetesen szénát és gyökérféléket. Fiatal sertéseknek, melyek rosszul fejlődnek, egy kis lenmaglisztet kevernek az eleség közé, melynek állitólag kitünő hatása van. A hasas tehenek, ha az ellés előtt egy ideig lenmagot kaptak, könnyen ellenek és sok tejet adnak. Az első ellés előtt legalább négy hétig lenmagot etetve az üszővel, ennek tej-erei jelentékenyen kifejlődnek. Rekedések és gyuladások ellen a lenmagforrázai igen hatásos szer: a lenmagolajat a borjuláz elháritására is ajánljuk, mint preventiv szert, mely czélból a tehénnek egy órával a borjazás után adnak egy adagot belőle.

A vadrepcze irtása. A vadrepcze irtására vonatkozólag a következőket irja egy gyakorló gazda: „Pár év előtt kezelésem alá került egy majorság, melynek földeit annyira ellepte a vadrepcze, hogy nem csupán az árpa, de a zab is negyedrész annyi termést adott csak, mint a környéken. Aratás után az árpaföld szomszédságában egy táblát repcze alá keszitettek elő s e közben egy béres véletlenül átment a fogas boronával az árpaföldön s észrevettem, hogy ezen a borona-nyomon rövid idő alatt igen sok vadrepcze kelt ki. Ennek folytán az egész árpa és zabtarlót jól átboronáltattam, mire augusztusban nedves, langyos időjárás következett, mely gyönyörüen kifejlesztette a vadrepczét. Mikor ez már jól megnőtt, a tarlót alábuktattam s még egyszer átboronáltattam, a minek az lett a következménye, hogy ujra kelt a vadrepcze, melyet még a tél beállta előtt alá lehetett szántani. Ily módon jártam el összes földeimnél s pár év alatt sikerült legyőznöm a veszedelmes gyomot."

A gabona szellőztetésére a magtárakban „Gambrinus", a serfőzők lapja az alagcsövezést ajánlja, olyformán, hogy a gabona közé alagcsőmeneteket rakunk le, ugy, hogy a levegő azok között szabadon keringhet. Ügyelni kell azonban hogy az alagcsöveket függélyesen és vizszintesen különböző irányban rakjuk, hogy a léghuzam minél tökéletesebb legyen. Természetesen a forgatást ez nem pótolja teljesen, csakhogy sokkal kevesebbszer kell az alagcsövezett gabonánál végezni.

Az árpa forgatása és szellőztetése, valamint minden más gabonáé is, tudvalevőleg igen fontos dolog, mert arra való, hogy a gabona száraz maradjon s át ne melegedjen, mert ennek következtében szine, fénye, és anyaga megváltozik, illetőleg elromlik. De a forgatást soha sem szabad esős időben végezni, mert ilyenkor nedves levegő jut a mag közé s erjedésre készteti. A forgatásnak tehát hüvös, száraz időben kell megtörténnie, nyáron igen korán reggel, mert a gabonának száraz levegőre van szüksége, hogy egészséges maradjon.

Szines, fekete és fehérselyem atlas méterje 75 krtól 10 forint 65 krig. (18 különféle minőségben)

Ruhákban vagy végekben vámmentesen házhoz szállit **HENNEBERG G.** (cs. kir. udv. szállitó) **ZÜRICH selyemgyári raktára.** Minta postafordultával. Levelekre 10 kros bélyeg kell

2—2 **Eladó**

Teésen 28 hold birtok

előnyös feltételek mellett, a tulajdonos

szentesi és szentes-vidéki takarékpénztárak igazgatósága által.

Fekete Demeternek

III. t. 459. számu, — ugyancsak III. t. 496. számu házai szabad kézből eladandók. Alkut tehetni Fekete János kovácsmesterrel.

K. Szabó Ferenczné

I. t. 28. számu háza, mely áll két padolt szoba, konyha, két kamra és két tüzrevalósból, kedvező feltételek mellett szabad kézből eladó.

Csákó Balogh Ferencznek

Királyságon 25 hold földje van haszonbérbe, vagy felébe kiadandó. Ugyanannak 1 t. 562. számu házánál egy, utcára nyiló padolt szoba, konyha, kamra és padlás van azonnal kiadandó.

Hirdetmény.

A körös-tisza-marosi ármentesitő és belvizszabályozó társulat igazgatási s védekezési költségei negyedévenként tétetvén esedékessé, értesittetnek az érdekeltek, hogy ilynemű tartozásaikat az évnegyed második havának 15-éig kamat nélkül befizethetik; ezen időn tul pedig a hátralékok után meghatározott késedelmi kamat fog számittatni.

Szentesen, 1887. augusztus 12.

TÓTH KÁLMÁN,
adóügyi tanácsnok.

Hirdetmény.

Szentes város tulajdonát tevő kurczai halászati jog 1887. évi szeptember 1-től 1891. évi dec. 31-ig terjedő időre, f. évi augustus 21-én délelőtt 11 órakor a tanácsteremben tartandó nyilvános szóbeli árverésen a legtöbbet igérőnek haszonbérbe fog adatni

Felhivatnak bérleni kivánók, hogy kellő bánatpénzzel ellátva, a kitüzött időben a tanácsteremben, hol a feltételek addig is megtekinthetők, — jelenjenek meg.

Szentes, 1887. augustus 11.

NAGY IMRE,
tanácsnok.

1696—1887. sz.

Árverési hirdetmény.

Kunszentmárton 10,000 lakossal biró rendezett tanácsu város tulajdonát képező kir. kisebb haszonvételek s egyéb jogok, u. m.:

1. Italmérési jog Kunszentmártonban,
2. Vásári és piaci helypénzszedési jog,
3. Mészárszéki 108 hold föld,
4. Halászati jog Kunszentmártonban,
5. Italmérési jog Mesterszállás pusztai csárda-épülettel,
6. Halászati jog mesterszállási pusztán,
7. Italmérési jog Csorba pusztán,

a képviselőtestület határozata folytán az 1888. év január 1-ső napjától 1890. év december hó 31-ik napjáig tartó három egymás utáni évre, Kunszentmárton város közháza nagytermében **1887. évi augusztus hó 28ik napján** délelőtt 9 órakor kezdődő nyilvános árverésen a legtöbbet igérőknek haszonbérbe fognak adatni; — megjegyeztetvén, hogy a Kunszentmártonban gyakorolható s egy tagban kiadandó italmérési jogra irásbeli zárt ajánlatok is elfogadtatnak, melyek a fentirt nap délelőtt 9 órájáig a polgármesteri hivatalhoz a 8000 frt kikiáltási ár 25% kának megfelelő összeggel ellátva beadandók, továbbá, hogy a Kunszentmártonban gyakorlandó italmérési jog 6 részletben külön-külön is fog árverés alá bocsájtatni, s a képviselőtestület határozza el az egy tagban, vagy részletekben tett igéretet fogadja-e el.

Az árverési részletes feltételek egyébként a hivatalos órák alatt a város főjegyzőjénél az árverés napjáig megtekinthetők.

Mire az árverezni kivánók azzal, hogy a kikiáltási ár 25%-kát magukkal hozzák, ezennel meghivatnak.

Kunszentmárton, 1887. julius 27-én.

TÓTH KÁROLY,
h. polgármester.

2—3

Özv. Jurenák Edénének

a Sonnenfeld-féle gőzmalom mellett réti földje ez évi Szent-Mihály naptól kezdődőleg haszonbérbe adandó.

Hirdetmény.

Alólirott tudatja a n. é. közönséggel, miszerint a Tisza-parton nagyobb mennyiségü **bükk- és csertölgy tűzifája** van eladó. Öle a Tisza-parton 11 frt 50 kr., továbbá fakereskedésében, görbe és lapos cserép, kut-, fal- és padozattégla, valamint legjobb minőségü I. osztályu zsindely és minden épitkezési faanyag a legjutányosabb árakon kapható.

Az ölfa vétel Dósai Ignácz tiszai csőszönnél eszközölhető. WEILL SALAMON, fakereskedő.

Magyarország leghiresebb s legszénsavdúsabb ásvány vize, a

SZOLYVAI

mely savanyúviz, borral vegyitve, a legkellemesebb üditő italt nyújtja; gyomor- és idegbajokban gyors és kitünő segélyt ád; tüdő-, hörgbántalmaknál, hugycsöhólyag hurutoknál és járványos betegségek alkalmával kitünő gyógyszert képez, — mindenkor megrendelhető

MARSALKÓ KÁROLY

munkácsi uradalmi ásványvizbérlőnel Nyiregyházán; s kapható jelesb gyógyszertárakban, füszerkereskedesekben és vendéglőkben is

Halász-Szabó János örökösök

I. t. 548. szám alatti háza kedvező feltételek mellett örök áron eladó.

Szilárdffy Lillának

Kunszentmártonban, a piactéren levő házában több rendbeli

BOLTHELYISÉG,

valamint egy elkülönitett kényelmes lakháza 1888. január 1-től 3, esetleg több évekre bérbe adandó. — Értekezhetni a tulajdonossal. 1—2

Kedvező feltételek pénzkölcsönök

felvételére, melyeket ingatlanokra több évi törlesztésre közvetitek **4½%-ra.**

Ingatlanok eladását és haszonbérbeadását, melyek nálam eddig is előjegyezve vannak, közvetitek.

Biztositásokat, különösen asztag-biztositásokat, a lehető legkedvezőbb s olcsóbb feltételek mellett eszközlök.

Felvilágositásokkal irodámban bármikor szivesen szolgálok. Tisztelettel

KOHN GÁBOR,
bizományos és közvetitő, a „Foncière" Pesti biztositóintézet főügynöke.

Héjja Józsefnek

a Veker-zugban 80 hold földje van kisebb-nagyobb részletekben eladó; értekezhetni III. t. 375. sz. alatt. 1—2

1099—887. tk. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csongrádi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a Csongrád városi szegény alap képviseletében Csongrád város birája végrehajtatónak Lenhárd Gyula végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tőkekövetelés és járulékai, 72 frt betudásával 20 frt kötbér iránti végrehajtási ügyében (a csongrádi kir. járásbiróság) területén lévő, Csongrád város határában fekvő, a csongrádi 3116 sz. tjkvben foglalt $^{9687}_{14}$ rszámu, szőlővé alakitott 1^{800}_{1600} hold terű keselyesi legelőből Lenhárd Gyulát illető fele részre o. é. 426 frtban az árverést a fent ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi augustus hó 30-ik napján délelőtti 9 órakor a csongrádi kir. járásbiróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

A csondrádi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Kelt Csongrádon, 1887. junius 15-én.

Szarka, s. k.
kir. jbiró.

SIMA FERENC KÖNYVNYOMDÁJA
SZENTESEN.

Elvállal minden, a

könyvnyomdászat körébe vágó munkákat,

ugymint:

diszes **számlák, jegyzékek** és **tudositó levelek, eljegyzési** és **esketési kártyák,** izléses **meghivók** és **táncrendek** (szines nyomás vagy aranyozással), **étlapok, városi** és **községi hivatalos nyomtatványok,**

ÁRJEGYZÉKEK, CIM-, ASZTALI ÉS NÉVJEGYEK, GYÁSZLAPOK,

táblás kimutatások, időszaki és **folyóiratok, hirlapok, müvek,** diszes kivitelü **szalagaranyozások,**

IPAR ÉS KERESKEDELMI KÖRLEVELEK,

ügyvédi és **irodai nyomtatványok, levélpapirok** és **boritékok cégnyomással, falragaszok** stb. stb

minden szin- és nagyságbani gyors, pontos izléses és jutányos ároni ekészitésére.

Ugyanitt a

„SZENTESI LAP"

cimü vegyes tartalmu hetiközlönyre, mely immár **a tizenhetedik évi folyamába lépett, — előfizetések elfogadtatnak, hirdetések felvétetnek.**

Szentes, 1887. Nyomatott a kiadó-tulajdonos: Sima Ferenc gyorssajtóján.